

ע"פ 1817/24 - טארק גבן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 1817/24

לפני: כבוד השופטת ר' רונן

המערער: טארק גבן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת
בת"פ 49487-12-19 מיום 25.1.2024 שניתנה על
ידי כב' השופט ג' אזולאי

תאריך הישיבה: כ"ז באדר א התשפ"ד (7.3.2024)

בשם המערער: עו"ד ספ"יה אנגאם קנדלפת

בשם המשיבה: עו"ד מיכל בלומנטל

החלטה

כפי שקבעתי מספר פעמים בעבר, אני סבורה שכאשר מתבקש עיכוב ביצוע של גזר דין, על בית המשפט לבחון
זה מול זה את סיכויי הערעור מול החשש שמעורר עיכוב ביצוע של גזר דין.

מבחינת סיכויי הערעור יש להבחין בין מקרים בהם מערער המערער על חומרת העונש לבין מקרים בהם
הערעור מבקש להביא לזיכוי של המערער. במקרים מהסוג האחרון קיים חשש שאם יתקבלו עמדותיו של המערער, הוא
לא יצטרך לרצות עונש מאסר כלל - היינו אם ביצוע העונש לא מעוכב, הוא ירצה עונש מאסר לחינם.

באשר לשיקול השני של החשש מפני עיכוב ביצוע, יש להביא בחשבון הן החשש שהמערער יחזור על העבירות שביצע או יסכן את הציבור בדרך אחרת, והן חשש מפני אובדן אמון הציבור במערכת אכיפת החוק כתוצאה מהעובדה שגזרי דין של בית המשפט אינם מיושמים בהקדם האפשרי. השיקול האחרון הזה הוא העומד בבסיס הכלל לפיו יש לבצע גזרי דין באופן מידי כאשר עיכוב ביצוע הוא חריג.

ביישום האמור לעיל על המקרה שלפניי, אני סבורה כי סיכויי הערעור אינם גבוהים. יחד עם זאת לפחות בהקשר של טענת האכיפה הבררנית מעלה המערער טענות שאם יתקבלו עשויות להביא לביטול כתב האישום שלו, ומובן שיש לאפשר לו לעלות את הטענות האלה ולקיים בהם דיון ממצה במסגרת הערעור לגופו.

בהתייחס לסוג השיקולים השני הרי שהמערער משוחרר ללא תנאים מזה זמן מה. מבחינה זו אין אם כן חשש שעיכוב ביצוע עונש המאסר יסכן את ביטחון הציבור. אכן עיכוב ביצוע של עונש מאסר בגין עבירות חמורות כמו אלה שיוחסו למערער עלול לפגוע באמון הציבור במערכת אכיפת החוק. יחד עם זאת אני סבורה כי במכלול השיקולים שפורטו לעיל, מן הראוי במקרה הנוכחי להיעתר לבקשה ולעכב את ביצוע גזר הדין וזאת עד למתן פסק דין בערעורו של המערער.

ניתנה היום, כ"ז באדר א' התשפ"ד (7.3.2024).

שׁוֹפֵט